

Processkrift vedr. henvisning jfr. § 226, stk. 1 (bevissikring)

Retten i Aalborg,
sag BS 50/2007

Foreningen af danske Videogramdistributører
v/advokat Johan Schlüter
Højbro Plads 10
1200 København K

mod

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Dette processkrift indeholder min *uddybende* redegørelse for begæringen om henvisning af sagen til Vestre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

1) Det i sagen omhandlede bevissikrede materiale

Den 29. november 2005 gennemførte fogedretten en bevissikring i min butik Laserdisken, der er en personligt drevet enkeltmandsvirksomhed. Efter advokat Lars Segatos anvisninger kopierede fogedrettens IT-medarbejder regnskabsmateriale fra mine pc'ere. Det er det regnskabsmateriale, nærværende sag drejer sig om.

2) Nærværende sags principielle spørgsmål

Der blev begået fejl i forbindelse med fogedforretningen den 29. november 2005. De vil alle blive behandlet i den separate retssag, der er på vej mod Retten i Aalborg og Vestre Landsret, som omtalt i Nordjyske Stiftstidende den 5. februar 2008 (bilag A), og som jeg meddelte retspræsidenten. Sagsanlægget behandler stort set alle detaljer vedrørende fogedforbud og bevissikring, men især de konkrete fakta omkring min virksomhed og retssagerne mod mig. Sagen anlægges, når de sidste sagsfremstillinger til de 362 påstande er færdige. Den kan følges på Laserdiskens hjemmeside. Forløbet og de forskellige relevante emner vil blive behandlet i det elektroniske tidsskrift Justitia. Sagens 170 bilag, materialesamlingens 42 bilag og de 18 vidneforklaringer findes på adressen <http://www.laserdisken.dk/html/dyn-html/retssag2b.dna>.

Nærværende sag behandler det principielle spørgsmål, om retsplejeloven kan fortolkes således, at en bevissikring, der blev gennemført hos rekvisitus uden en rekvisition og en retskendelse mod rekvisitus, kan retfærdiggøres af en efterfølgende rekvisition og retskendelse.

LASERDISKEN

3) Den for nærværende sag relevante fejl: Den forkerte rekvisitus

Fogedforretningen den 29. november 2005 blev gennemført uden varsel, uden et forudgående retsmøde og uden deltagelse af min advokat. Min og min advokats anmodning om at holde et retsmøde blev afvist af retsassessor Dorete Bager med henvisning til, at der ville blive adgang til et retsmøde i den efterfølgende justificationssag.

Hverken rekvirenterne eller fogedretten undersøgte forud for bevissikringen, om der var den nødvendige sammenhæng mellem den dokumentation, rekvirenterne havde fremlagt, og den angivne rekvisitus, der var det tomme, inaktive anpartsselskab Laserdisken ApS.

4) Fejlens opdagelse og drøftelserne med revisor og advokat

De efterfølgende dage drøftede jeg sagen med advokat Per Christensen via telefon og e-mail. Først efter modtagelsen af fogedrettens kendelse arrangerede jeg et møde (bilag B). På dette møde den 9. december 2005 gennemgik vi rekvisitionen og fogedrettens kendelse, og jeg lagde for første gang mærke til, at anpartsselskabet Laserdisken ApS var angivet som rekvisitus. Det undrede mig, men vi drøftede ikke konsekvenserne. Vi var fokuseret på at forklare retten, at jeg i fuld åbenhed havde fulgt FDVs egen fortolkning af loven, og at de enkelte medlemmer blot kunne have givet besked, hvis de ville forbyde parallelimport.

I januar 2006 drøftede jeg årsregnskaberne for hhv. anpartsselskabet og min personlige virksomhed med min revisor, og jeg spurgte ham om den juridiske forskel på selskabet og virksomheden, og om det havde betydning for retssagen, at FDV havde anlagt sag mod anpartsselskabet og ikke mod mig. Min revisor foreslog, at jeg drøftede spørgsmålet med min advokat. Den 10. januar 2006 spurgte jeg via e-mail (bilag C) Per Christensen, om det havde betydning, at forbudet var rettet mod Laserdisken ApS. Han foreslog, at jeg i svarkriftet gjorde opmærksom på fejlen, så retten og FDV kunne forholde sig til den, men han anbefalede, at jeg i kæremålet holdt fast ved den oprindelige plan om at forklare retten, at fogedsagen skyldes, at FDV havde skiftet holdning om ophavsretslovens fortolkning og undladt at meddele, at andre end Scanbox Entertainment A/S og SF Film & Video A/S ønskede at forbyde parallelimport.

5) Information af domstolene

Jeg fulgte Per Christensens råd og gjorde som det første i svarkriftet i justificationssagen den 23. januar 2006 opmærksom på fejlen. Svarkriftet indledes således:

“Det præciseres, at Laserdisken ApS overdrog alle aktiviteter tilbage til Laserdisken, v/Hans Kristian Pedersen med virkning fra 1/7-2004. Laserdisken ApS er idag et tomt selskab, så et fogedforbud rettet mod anpartsselskabet giver ingen mening.

Da sagen begæres afvist under alle omstændigheder, er der ikke herved taget stilling til eventuelle konsekvenser af den formelle fejl” (bilag D).

Vestre Landsret blev orienteret den 28. januar 2006 på den måde, at jeg fremlagde svarkriftet som bilag 32 i kæremålet og i følgebrevet af samme dato gjorde jeg opmærksom på, at svarkriftet var fremlagt for at slippe for at gentage mig selv i replikken. Jeg skrev:

“Jeg vedlægger mit svarkrift som bilag 32 i stedet for at gentage argumentationen i replikken i denne sag” (bilag E).

Også Procesbevillingsnævnet blev orienteret i forbindelse med ønsket om at appellere Vestre Landsrets beslutning om at afvise mundtlig forhandling af kæremålet. Henrik Karl Nielsen indtrådte som advokat for Laserdisken ApS, og han skrev den 12. juli 2006:

LASERDISKEN

“Indledningsvis bemærker jeg, at fogedforretningen er iværksat over for Laserdisken ApS. Den omhandlede virksomhed drives siden 1984 af Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen med CVR nr. 10194245. Laserdisken ApS, der har CVR nr. 21730599, har kun haft køb og salg af dvd-plader som aktivitet i perioden juli 1999 - juni 2004. Siden har selskabet været inaktivt. Den gennemførte fogedforretning er derfor reelt gennemført over for Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen” (bilag F).

Den 13. juli 2006 fremsendte jeg til Vestre Landsret en skriftlig partsforklaring i 28 punkter. Det første punkt er formuleret således:

“Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen er en personligt ejet virksomhed (CVR-nr. 10 19 42 45). Virksomheden blev etableret i juni 1984. Hovedbeskæftigelsen er salg af film og udstyr til at fremvise film på det til enhver tid bedst egnede videosystem.

Laserdisken ApS (CVR-nr. 21730599) beskæftigede sig med salg af film i perioden juli 1999 til juni 2004. Siden juni 2004 har selskabet været tomt.

Ransagning blev foretaget hos Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen og ikke selskabet Laserdisken ApS, der i november 2005 ikke havde aktiver eller salgsmæssige aktiviteter” (bilag G).

Da FDV i alle tilfælde var blevet orienteret med kopi, havde FDV forud for anmodningen til fogedretten den 25. september 2006 om returnering af det bevissikrede materiele fået besked om fejlen ikke mindre end fire gange:

- 1) Den 23. januar 2006 i svarskriftet til Retten i Aalborg
- 2) Den 28. januar 2006 i skrivelsen til Vestre Landsret med bilag 32
- 3) Den 12. juli 2006 i skrivelsen til Procesbevillingsnævnet
- 4) Den 13. juli 2006 i min skriftlige partsforklaring til Vestre Landsret

Den 26. september 2006 bekræftede advokat Lars Segato, at både han selv og Vestre Landsret var blevet informeret, men at han ikke tillagde det betydning. Han skrev til Retten i Aalborg:

“Med hensyn til sagsøgtes advokats bemærkninger om, at sagen ikke er rettet mod rette juridiske person, skal alene bemærkes, at dette synspunkt også var forsøgt inddraget under kæresagen for Vestre Landsret, uden at det på nogen måde blev taget til efterretning” (sagsøgers bilag 6.6).

Tre dage senere gentog han i en telefax til retten det synspunkt, at jeg var omfattet af sagen:

“Det er min opfattelse, at de fogedforretninger der er gennemført omfatter Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen (bilag H).

Anpartsselskabet var blevet oprettet i 1999 på anbefaling af Jakob Axel Nielsen med henblik på at etablere vandtætte juridiske skodder til beskyttelse af mig selv mod FDVs angreb. En strid med skattemyndighederne forud for fogedforretningen endte med, at jeg kunne anvende virksomhedsordningen på min personlige virksomhed, mens jeg handlede med film i anpartsselskabet. Det blev samtidig slået fast, at en personligt drevet virksomhed ikke er en juridisk person på samme måde som et selskab (bilag I).

Situationen var følgende: På den ene side var anpartsselskabet oprettet med det formål at etablere handel med dvd-film uafhængigt af min person, hvilket skattemyndighederne havde accepteret. På den anden side mente sagsøger ikke, at det havde nogen betydning, om det var mig eller selskabet, der var anlagt sag mod og nedlagt forbud mod.

LASERDISKEN

6) Spørgsmålet om rette sagsøgte

Advokat Henrik Karl Nielsen var enig med mig, og han fulgte formalitetsindsigelsen i svarskriftet op med en anmodning om at få spørgsmålet udskilt til særskilt behandling. I sagsøgers processkrift af 29. januar 2007 herom er jeg angivet som sagsøgte 2. Sagsøger anførte:

“Det skal indledningsvist bemærkes, at sagsøger forstår anmodningen om særskilt behandling i medfør af retsplejelovens § 253 af spørgsmålet om rette part, således at det skal afgøres, om hvorvidt sagsøgte 2 også er omfattet af indeværende sag” (bilag J).

og videre

“Sagsøgers synspunkt er, at både sagsøgte 1 og sagsøgte 2 er omfattet af justifikations-sagen vedrørende fogedforretningen gennemført den 29. november 2005, uanset at stævningen kun anfører sagsøgte 1 som part” (bilag J).

På retsmødet den 7. marts 2007 afviste dommer Henrik Bjørnager Nielsen sagsøgers påstande med henvisning til, at sagens parter i henhold til retsplejeloven fremgår af stævningen. Der var ikke sket ad citation i sagen, og Henrik Bjørnager Nielsen tilkendegav som konsekvens heraf, at alene Laserdisken ApS kan anses som sagsøgt part under sagen (bilag K).

7) Sagsøgers reparationsforsøg

Selvom sagsøger siden januar 2006 havde vidst, at de havde stævnet et tomt anpartsselskab i stedet for mig, reagerede de først, da advokat Henrik Karl Nielsen den 25. september 2006 bad fogedretten om at tilbagelevere det ulovligt bevissikrede materiale (jfr. sagsøgers bilag 5).

Sagsøger gjorde stadig gældende, at jeg var omfattet af sagen mod Laserdisken ApS, men var alligevel så usikker på resultatet, at de anlagde en ny sag for at reparere på den manglende rekvisition og stævning. Det førte til nærværende sag.

Af forbuds- og bevissikringsrekvisition II af 5. oktober 2006 fremgår det af side 4, at rekvirenterne mente, at jeg også var omfattet af sagen mod Laserdisken ApS:

“Det bemærkes, at rekvirenterne er af den opfattelse at rekviritus senest ved indlevering af sit kæreskrift af 23. december 2005 - hvor han af sig selv personligt angives som part og hvor der påstås ophævelse - er indtrådt som part i sagen” (sagsøgers bilag 6).

Men for en sikkerheds skyld blev der tilføjet (side 5):

“For imidlertid at undgå enhver tvivl om at Hans Kristian Pedersen er omfattet af det nedlagte forbud personligt indleveres nærværende begæring”.

Hvis forsøget på at få retten til at anerkende, at jeg var omfattet af sagen mod Laserdisken ApS, skulle kikke, håbede sagsøger på at redde situationen ved at indgive en ny rekvisition på et identisk grundlag. Det fremgår af side 5, at grundlaget er det samme:

“Om det materielle grundlag for forbudet henvises i det hele til den forbudsrekvisition med bilag der er fremsendt den 11. oktober 2005 til fogedretten i Aalborg (rettens jf. Nr. FS 40-5917/2005). Rekvirentens rekvisition af 11. oktober 2005 fremlægges som bilag 8, idet de med rekvisitionen af 11. oktober 2005 følgende bilag fremlægges som bilag 8a-8g” (stadig sagsøgers bilag 6).

LASERDISKEN

8) Supplerende redegørelse og sagsanlægget mod domstolsstyrelsen

Blandt de 362 påstande i retssagen mod domstolsstyrelsen (på vegne af Dorete Bager og Helle Dietz) er der en påstand om, at fogedretten er forpligtet til at besvare brevet fra Henrik Karl Nielsen, der aldrig modtog et skriftligt svar. Der er en påstand om, at retten skal anerkende at være uretmæssigt i besiddelse af regnskabsmaterialet på tidspunktet for udleveringen til sagsøger, og en påstand om, at fogedretten er forpligtet til at returnere det bevissikrede materiale.

Dorete Bager anerkendte ikke forskellen på et anpartsselskab og en fysisk person, og det er der også en principiel påstand om. Hun udleverede det bevissikrede materiale den 11. december 2006 med bemærkningen "*Nu har det ligget her længe nok*" og en bemærkning til mig med ordlyden "*Det kan være ligemeget, om Laserdisken drives som en personlig virksomhed eller som et anpartsselskab, når du ejer begge dele*" - tydeligt irriteret over indsigelsen.

Dorete Bagers kendelse afspejler ikke de faktiske omstændigheder. Det fremgår af kendelsen, at jeg først den 25. september 2006 gjorde opmærksom på, at der var tale om to forskellige rekvisiti, og at det er årsagen til, at nærværende sag er nødvendiggjort.

Det er faktisk forkert, da jeg fremsendte indsigelse i svarskriftet, som retsplejelovens § 351, stk. 4 foreskriver, og umiddelbart efter at have drøftet spørgsmålet med Per Christensen. Det kan undre, at retten undlod at anvende retsplejelovens § 339 til at afklare indsigelsen og at vejlede mig, så jeg kunne undgå at blive gjort til syndebuk (som Helle Dietz gjorde i sagen mod Laserdisken ApS, hvilket også vil blive taget op i retssagen mod domstolsstyrelsen).

Det bemærkes, at jeg ikke havde indflydelse på, hvem sagsøger angav som rekvisitus, og det bemærkes, at lovgiver har stillet en række instrumenter til rådighed for at gøre det let for en sagsøger at identificere den sagsøgte, f.eks. anpartsselskabsloven, CVR-loven, E-handelsloven samt momsloven. Hvis sagsøger eller Dorete Bager havde anvendt blot én af disse instrumenter (eller havde tilladt et retsmøde), havde de opdaget, at der ikke var den fornødne sammenhæng mellem den angivne rekvisitus og den fremlagte dokumentation.

9) De principielle juridiske problemer i nærværende reparationssag

Jeg vil på ingen måde afskære sagsøger fra at forsøge at reparere på den manglende kendelse med en reparationssag, men jeg er nødt til at påpege, at det ikke kan opnås uden en ny fortolkning af både almindelig sproglig forståelse og af følgende lovbestemmelser:

- 1) Grundlovens § 72
- 2) Retsplejelovens § 653
- 3) Retsplejelovens § 653 c
- 4) Den Europæiske Menneskeretskonvention

Ad Grundlovens § 72

I henhold til Grundlovens § 72 er boligen ukrænkelig, og husundersøgelser og beslaglæggelse må alene ske *efter* en retskendelse.

Der er ikke retspraksis for, at bevissikringer og beslaglæggelser, der er gennemført *uden* en retskendelse, kan retfærdiggøres i henhold til Grundloven ved at arrangere med rekvirenterne, at de bagefter indsender en rekvisition, der fører til en *efterfølgende* retskendelse.

Ifølge ordlyden af Grundloven er det *husundersøgelsen* - altså det, der foregik på min virksomhed den 29. november 2005 - der først må finde sted *efter* en retskendelse.

Sagsøger mener at være reddet på målstregen af Henrik Karl Niensens anmodning til fogedretten, som lige gav dem tid til at indlevere en ny rekvisition inden *udleveringen* af materialet. Nu mener sagsøger, at husundersøgelser alene skal forstås som *udleveringen* af materiale.

LASERDISKEN

Ad Retsplejelovens § 653

Retsplejelovens § 653 går ud på, at fogedretten kan træffe bestemmelse om, at der hos en anden (rekvisitus) skal foretages en undersøgelse med henblik på at sikre bevis.

Rekvisitus er mig, men der er ikke i nærværende sag foretaget en undersøgelse hos mig. Retten foretog en undersøgelse hos mig den 29. november 2005, men det er før nærværende sag. I nærværende sag er der alene truffet beslutning om at udlevere det materiale, som fogedretten allerede havde bevissikret og var i besiddelse af, da rekvisitionen blev indleveret.

Endvidere fremgår det af samme bestemmelse, at der skal være grund til at antage, at bevis for krænkelsen findes i de lokaler, der ønskes undersøgt. Jeg henleder opmærksomheden på, at det ønskede materiale på tidspunktet for rekvisitionen befandt sig i fogedrettens varetægt - og der er ingen anmodning om at få foretaget en undersøgelse af fogedretten!

Ad Retsplejelovens § 653 c

Bestemmelsen har til formål at beskytte rekvisitus og at undgå passivitet hos rekvirenten, jfr. kapitel 5.10 "*Frist for sagsanlæg m.m.*" på side 44 i lovforslagets bemærkninger. Rekvirenten skal anlægge sag inden 4 uger efter undersøgelsen. Hvis rekvirenten ikke gør det, skal det bevissikrede materiale returneres, og det kan ikke anvendes i en retssag.

En sådan bestemmelse mister sin virkning, hvis den kan omgås blot ved at fremsende en ny rekvisition på identisk grundlag. I princippet kan samme rekvirent vedblive at forfølge samme rekvisitus igen og igen. Uanfægtet af tidsfristen er det åbenbart fogedrettens og sagsøgers opfattelse, at man bare kan fremsende en ny rekvisition - og dermed få en ny frist.

Ad Den Europæiske Menneskeretskonvention

Ifølge side 47 i lovforslagets bemærkninger anerkender Justitsministeriet, at der *kan* være problemer både i forhold til Grundloven og i forhold til Den Europæiske Menneskeretskonvention. Når Justitsministeriet vurderer, at lovforslaget *generelt* opfylder konventionens bestemmelser, hænger det sammen med, at det lægger vægt på, at loven indeholder klare begrænsninger med hensyn til hvem, der kan træffe beslutning om at foretage indgreb, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, for at undersøgelser kan foretages (det vil sige, *før* undersøgelsen foretages), og hvorledes en undersøgelse skal gennemføres.

Jeg gør gældende, at det manglende retsmøde og den manglende kendelse medfører, at betingelserne *ikke* er opfyldt. Justitsministeriet understreger i bemærkningerne, at kravet om legalitet skal være opfyldt, og det vil sige, at der ikke må ske bevissikring, *før* der foreligger en retskendelse. Sagsøger mener derimod, at man kan reparere på en manglende retskendelse ved at fabrikere den bagefter.

Ifølge "Den Europæiske Menneskeretskonvention" kommenteret af Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1994, fremgår det af side 153, at artikel 6 i konventionen er til hinder for anvendelsen af beviser, der er *tilvejebragt* i strid med andre bestemmelser i EMRK, f.eks. artikel 8 om privatlivets fred. Fogedretten *tilvejebragte* det omhandlede regnskabsmateriale den 29. oktober 2005 - ikke den 11. december 2006.

I sagsøgers fortolkning står det fogedretten frit at besøge danske virksomheder og tage kopier af deres regnskaber uden en rekvisition og en kendelse. Hvis der skulle dukke en rekvisition om, slipper retten for at ulejlige rekvisitus, for retten kan bare gå ned til lageret med kopierne og hente det ønskede. Sagsøger re-definerer husundersøgelser og respekten for privatlivets fred, så det ikke længere handler om at sikre borgerne mod, at fogedretten kommer forbi i tide og utide og foretager beslaglæggelser og kopierer regnskaber.

LASERDISKEN

10) Særligt om betingelserne jfr. § 226, stk. 1

Ifølge Betænkning nr. 773/1976 om retternes kompetence og arbejdsform i borgerlige sager omfatter begrebet "principiell karakter" sager, som vedrører lovforklaring eller iøvrigt angår et principielt retligt spørgsmål, som bør finde deres endelige afgørelse ved Højesteret. Det er upåkrævet og uhensigtsmæssigt at behandle sådanne sager gennem 3 instanser.

Nærværende sag er præcis en sådan sag, hvor medhold til sagsøger fordrer helt nye principielle fortolkninger af grundlæggende bestemmelser i den gældende lovgivning.

11) De reelle konsekvenser for sagsøger ved at returnere materialet

Bevissikringsagen er uden betydning for sagsøgers erstatningskrav. Jeg er hverken videopirat eller forbryder og har ingen intentioner om at strides med skattemyndighederne, og det vil blive resultatet, hvis jeg begynder at destruere mine regnskaber.

Hvis retten måtte nå frem til, at jeg har krænket sagsøgers rettigheder på en erstatningspådragende måde, er den velkommen til at anvende reglerne om edition for at få udleveret de oplysninger, retten måtte ønske. Oplysninger om varelager og de importerede films oprindelse har været offentligt tilgængelige på min hjemmeside i 8 år. Det er ikke klart, hvorfor retten pludselig frygter, at jeg vil af angst for, at det bliver "opdaget" vil destruere mine regnskaber.

Jeg tillægger det ikke engang betydning, om Højesteret vælger at støtte eller afvise sagsøgers nye fortolkning i den principielle retssag om ophavsretslovens autoritative fortolkning (bilag L). Forudsætningen for, at sagsøger kan gøre erstatningskrav gældende er nemlig også, at der foreligger culpa, og at sagsøger har opfyldt sin tabsbegrænsende pligt.

Jeg finder det usandsynligt, at retten i givet fald vil finde det culpøst, at jeg i åbenhed har fulgt FDVs egen fortolkning af loven, og at retten vil finde belæg for at nå frem til, at FDVs medlemmer ikke kunne have undgået uønsket parallelimport ved at meddele mig et forbud.

Følgende bilag vedlægges processkriftet vedrørende henvisning:

- Bilag A Nordjyske Stiftstidende: Han vil have dommeren for retten, 5/2-2008
- Bilag B Hans Kristian Pedersen til Per Christensen: Dagsorden for møde, 8/12-2005
- Bilag C Hans Kristian Pedersen til Per Christensen: Spørgsmål om rette part, 10/1-2006
- Bilag D Svarskrift i justificationssagen, FDV mod Laserdisken ApS, 23/1-2006
- Bilag E Laserdiskens følgebrev til Vestre Landsret, 28/1-2006
- Bilag F Advokat Henrik Karl Nielsen til Procesbevillingsnævnet, 12/7-2006
- Bilag G Hans Kristian Pedersens skriftlige partsforklaring til Vestre Landsret, 13/7-2006
- Bilag H Sagsøgers brev til Retten i Aalborg, 29/9-2006
- Bilag I Sidste side af Skatteankenævnets forslag til afgørelse, 6/1-2005
- Bilag J Sagsøgers processkrift til Retten i Aalborg vedr. "rette part", 29/1-2007
- Bilag K Udskrift af retsbogen for Retten i Aalborg, 7/3-2007
- Bilag L Kendelse i retssagen om ophavsretslovens fortolkning, 14/3-2008

Aalborg den 11. august 2008

Hans Kristian Pedersen